

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**P. Virgilio Maronis Aliorumque Poetarum Opuscula, Sive
Lusus**

Vergilius Maro, Publius

Antverpiae, 1566

[P. Virgilio Maronis Catalecta.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69268)

De qua sepe tibi, non venit adhuc mihi, nanque
 Si occulitur longè est tangere, quod nequeas.
 Venerit aut tibi, sed iam iam mihi nuntius iste
 Quid prodest: illi dicite, quæ redijt.

5
 Corinthiorum amator iste verborum
 Iste iste rhetor, nanque quatenus totus
 Thucydides tyrannus Atticæ febris
 T au Gallicum spina ipsemet male illisit,
 10 Ista omnia, ista verba miscuit fratri.

Socer beate, nec tibi, nec alteri,
 Gener' que Noctuine putidum caput,
 15 Tuque nunc puella talis, & tuo
 Stupore pressa rus abibit, & mihi
 Ut ille versus usquequaque pertinet.
 Gener, socer' que perdidistis omnia.

Superbe Noctuine putidum caput,
 20 Datur tibi puella, quam petis, datur,
 Datur superbe Noctuine, quam petis.
 Sed o superbe Noctuine, non vides
 Duas habere filias Atilium,
 Duas, & hanc, & alteram tibi dari.
 25 Adeste nunc, adeste, ducit ut decet,
 Superbus ecce Noctuinus hirneam,

Iacere me, quod alta non possim, putas,
 Ut ante vectari freta:
 30 Nec ferre durum frigus, aut æstum pati,
 Neque arma victoris sequi.

Valent

Valent, valent mihi ira, & antiquus furor:

Et lingua, qua adsim tibi,

~~Et postquam me subornatus~~

~~Quid impudice, & improbande~~

Quid impudice, & improbande Casari? 5

Sed furta dicantur tua,

Et heluato sera patrimonio

In fratre parsimonia:

~~Quid impudice, & improbande~~

~~Et postquam me subornatus~~

Et inscio repente clamatum semper, 10

Thalassio, Thalassio.

Quid palluisti femina? an ioci dolent?

An facta cognoscis tua?

Non me vocabis pulcra per Cotytria 15

Ad feriatos fascinos.

~~Quid impudice, & improbande~~

~~Et postquam me subornatus~~

Flanum prope Thybrim & olentis nauticum

Vocare: ubi appulse rates 20

Stant in vadis caeno retenta sordido,

Macra' que luctantes aqua.

Neque in culinam, & uncta compitalia,

Dapes que ducis sordidas:

Quibus repletus ut saluosus aquis 25

~~Et postquam me subornatus~~

~~Quid impudice, & improbande~~

~~Et postquam me subornatus~~

~~Quid impudice, & improbande~~

~~Et postquam me subornatus~~

~~Quid impudice, & improbande~~

~~Et postquam me subornatus~~

30

Videbo

Videbo habentem præter ignavos nihil
 Fratres, & iratum Iouem,
 Scissum que ventrem, & herniosi patrum
 Pedes media turgidos,

¶ Ad Venerem.

Si mihi susceptum fuerit decurrere munus,
 O Paphon, o sedes qua colis Idalias:
 Troius Aeneas Romana per oppida digno
 Iam tandem ut tecum carmine vectus eat:
 10 Non ego thure modò, aut picta tua templa tabella
 Ornabo, & puris ferta feram manibus.
 Corniger hos aries humilis, & maxima taurus
 Victima sacros tinget honore focos.
 * Marmoreus que tibi, aut dignè coloribus ales
 15 In morem picta stabit amor pharetra.
 Adsis o Cytherea: tuus te Cæsar Olympo,
 Et Surrentini litoris ora vocat.

*

Ite hinc inanes rhetorum manipuli
 20 Inflata rore non Achaico* verba,
 Et vos* Sile, Albuti, Arquiti que, Varrò que,
 Scholasticorum natio madens pingui.
 Ite hinc inanis cymbalon iuuentutis,
 Tu que o mearum cura Sexte curarum
 25 Vale Sabine: iam valet formosi.
 Nos ad beatos vela mittimus portus,
 Magni petentes docta dicta Scironis,
 Vitam que ab omni vindicabimus cura.
 Ite hinc Camene vos quoque* limite saua,
 30 Dulces Camene: nam fatebimur verum,
 Dulces fuistis: & tamen meas chartas
 Reuisitote: sed pudenter, & raro.

Vide Turnebi
 Aduers. lib. 11.
 cap. 7.
 turba,
 Seli, Cati,

Fortè, hinc le-
 ues ite.

De Sabino.

Sabinus ille, quem videtis hospites,
 Ait fuisse mulio celerrimus:
 Neque ullius volantis impetum Cisi
 Nequisse praterire: siue Mantuam
 Opus foret volare, siue Brixiam.
 Neque hoc negat Triphonis emuli domus
 Negare nobilem, in sulamue caruli:
 Ubi iste post Sabinus, ante Quinctio
 Bidente dicit attondisse forcipe
 Comata colla, ne qua sordidum ingo
 Premente dura vulnus ederet inba.
 Cremona frigida, & lutosa Gallia
 Tibi hac fuisse, & esse cognitissima
 Ait Sabinus, vltima ex origine.
 Tua stetisse dicit in voragine,
 Tua in palude deposuisse sarcinas,
 Et inde tot per orbitosa millia
 Iugum tulisse: laua, siue dextera
 Stringere mulas, siue utrunque coeperat.
 Neque vlla vota semitalibus Deis
 Sibi esse facta, propter hoc nouissimum
 Paterna lora, proximum que pectinem.
 Sed hac prius fuere, nunc eburnea
 Sedet que sede, seque dedicat tibi
 Gemelle Castor, & Gemelle Castoris.

Ad Varium.

Si licet, hoc * Scilicet hoc, sine fraude, Vari dulcissime, dicam:
 Dispeream, nisi me perdidit iste potus.
 Sin autem precepta vetant me dicere: sanè,
 Non dicam. sed me perdidit iste puer.

Ad

Ad villam Scironis.

Villula, quæ Scironis eras, & pauper agelle,
 Verùm illi domino tu quoque diuitia:
 Me tibi, & hos unà mecum, quos semper amaui:
 Si quid de patria tristius audiero,
 Commendo, in primis quæ patrem. tu nunc eris illi,
 Mantua quod fuerat, quod quæ Cremona prius.

*
 Pauca mihi, niueo sed non incognita Phœbo,
 10 Pauca mihi doctæ dicite Pegasides.
 Victor adest magni, magnum decus ecce triumphi.
 Victor quæ terra, quæque patent maria:
 Horrida Barbaricæ portans insignia pugna,
 Magnus ut Aeneides, ut quæ superbus Eryx.
 15 Nec minus iccirco nostros expromere cantus
 Maximus, & sanctos dignus inire choros.
 Hoc itaque insuetis iactor magis optime curis:
 Quid de te possim scribere, quid hinc tibi.
 Nanque, fatebor enim, quæ maxima deterrendi
 20 Debuit, hortandi maxima causa fuit,
 Pauca tua in nostras venerunt carmina chartas,
 Carmina cum lingua, tum sale Cecropio.
 Carmina, quæ Pylimum sacris accepta futuris,
 Carmina, quæ Pylimum vincere digna senem.
 25 Molliter hinc viridi patule sub tegmine quercus
 Mœris pastores & Melibœus erant.
 Dulcia iactantes alterno carmina versu,
 Qualia Trinacriæ doctus amat iuuenis.
 Certatim ornabant omnes Heroida Diuæ:
 30 Certatim Diuæ munere quæ que suo.
 Felicem ante alias tanto scriptore puellam:
 Alter non famam dixerit ipse prior.

Non illa, Hesperidum ni munere capta fuisset,
 Quae volucrem cursu vicerat Hippomanem:
 Candida cycneo non edita Tyndaris ouo,
 Non supero fulgens Cassiopeia polo.
 Non defensa diu volucrem certamine equorum, 5
 Optabant Graiae quam sibi quaeque manus.
 Saepe animam generi pro qua pater impius hausit:
 Saepe rubro Eleis sanguine fluxit humus.
 Regia non Semele, non Inachis Acrisione,
 Immitti exspectant fulmine, & imbre Iouem. 10
 Cuius & ob raptum pulsi liquere Penates
 Tarquini patrios, filius, atque pater.
 Illo, quo primum dominatus Roma superbos
 Mutauit placidis tempore Consulibus.
 Multa neque immeritis donauit premia alumnis: 15
 Praemia Messallis maxima Poplicolis.
 Nam quid ego immensi memorem studia ista laboris?
 Horrida quid dura tempora militiae?
 Castra foro solitos urbi praepone castra
 Tam procul hoc nato, tam procul hac patria? 20
 Immoderata pati nunc frigora, nunc que calores?
 Stertere vel dura posse super silice?
 Saepe trucem aduerso perlabi sidere Pontum?
 Saepe audendo mare vincere, saepe hiemem?
 Saepe etiam densos immittere corpus in hosteis: 25
 Communem belli nec timuisse Deum?
 Nunc celereis Afros, periturae que millia gentis:
 Aurea nunc rapidi flumina adire Tagi?
 Nunc aliam ex alia bellando querere gentem?
 Vincere & Oceani sinibus ulterius? 30
 Non nostrum est, inquam, tantas attingere laudes:
 Quin, ausim hoc etiam dicere, vix hominum est.

Ipsa

Ipsa, hac ipsa ferent rerum monumenta per orbem:

Ipsa sibi egregium facta decus parient.

Nos ea, quae tecum finxerunt carmina Diui

Cynthius, & Musa, Bacchus, & Aglaie.

5 *Si laudes adspirem, humili sed adire Camena:*

Si patrio Graios carmine adire sales

Possumus: optatis plus iam procedimus ipsis.

Hoc satis est, pingui nil mihi cum populo.

10 *Adspice quem valido subnixum gloria regno*

Altius & cali sedibus extulerat.

Terrarum hic bello magnum concusserat orbem:

Hic Reges Asia fregerat, & populos.

Hic graue seruitium tibi, iam tibi Roma ferebat.

15 *Cetera nanque viri cuspide conciderant:*

Cum subito in medio rerum certamine praeceps

Corruit, è patria pulsus in exilium.

Tale Dea numen, tali mortalia nutu

Fallax momento temporis hora dedit.

20

Quocunque ire ferunt varia nos tempora vita,

Tangere quas terras, quosque videre homines:

Dispeream, si te fuerit mihi carior alter.

Alter enim quis te dulcior esse potest?

25 *Cui Venus ante alios, Diui, Diuumque sorores.*

Cuncta neque indigno, Musa, dedere bona,

Cuncta, quibus gaudet Phœbus, chorus ipsèque Phœbi.

Doctior o quis te Musa fuisse potest?

O quis te in terris loquitur incundior uno?

30 *Cleio nam certè candida non loquitur.*

Quare illud satis est, si te permittis amari:

Non contrà ut sit amor mutuus inde mihi.

Quis

*Quis Deus Octavi te nobis abstulit? an quæ
 Dicunt, ab nimio pocula dura mero?
 Vobis si culpa est bilis: sua quæque sequuntur
 Fata: quod immeriti crimen habent cyathi.
 Scripta quidem tua nos multum mirabimur: & te
 Raptum, & Romanam flebimus historiam.
 Sed tu nullus eris. perversi dicite Manes,
 Hunc superesse patri quæ fuit invidia?*

OPUSCULORVM FINIS.

Collegij Societatis JBV Paderbornæ 1656.

EXCVDEBAT ANTVERPIÆ CHRISTOP.
 PLANTINVS ANNO CL. IO LXVI.
 XIX. KAL. FEBRVARII.